

**ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย
ตามแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ
NEEDS FOR ACADEMIC MANAGEMENT OF BAANBUNDITNOI SCHOOL
BASED ON THE CONCEPT OF ENTREPRENEURIAL MINDSET**

¹ณัฐวัตร พงษ์สะอาด Natthawat Phongsaard ²เพ็ญวรา ชูประวัติ Penvara Xupravati
^{1, 2}จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University, Thailand
Corresponding Author E-mail: n.phongsaard@gmail.com

Article Received: June 09, 2025. Revised: December 20, 2025. Accepted: December 22, 2025.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับกรอบคิดแบบผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย 2) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย ตามแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย โดยมีขั้นตอนการวิจัย ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 300 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการ จำนวน 4 คน ครู จำนวน 43 คน และผู้ปกครอง จำนวน 252 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อวัดระดับกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ และแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย ตามแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับกรอบคิดแบบผู้ประกอบการของนักเรียน อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า นักเรียนมีกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ ในด้านความต้องการความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับสูง โดยด้านความสามารถด้านนวัตกรรม รองลงมาคือ ภาวะผู้นำในตนเองอยู่ในระดับสูง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อยู่ในระดับสูง ความกล้าเสี่ยงอยู่ในระดับสูง ความคิดที่ยืดหยุ่นอยู่ในระดับสูง ตามลำดับ 2) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย ตามแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ ในภาพรวมเท่ากับ 0.599 เมื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นรายด้าน พบว่า การวัดผลประเมินผล มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น, กรอบคิดแบบผู้ประกอบการ, การบริหารวิชาการ

Abstract

This research article aims to: 1) examine the level of entrepreneurial mindset among students at Baanbunditnoi School, and 2) investigate the needs of academic administration development at Baanbunditnoi School based on the concept of entrepreneurial mindset. This is a descriptive research study involving 300 participants, comprising one school director, four deputy directors, 43 teachers, and 252 parents. The research instruments included a questionnaire measuring students' entrepreneurial mindset and another assessing the current

and desired conditions of academic administration in alignment with the entrepreneurial mindset framework. The data were analyzed using frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, and the Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}).

The findings revealed that: 1) The overall level of student's entrepreneurial mindset was high. When analyzed by aspect, the highest mean score was in the need for achievement, followed by innovation ability, self-leadership, creativity, risk-taking, and cognitive flexibility, all of which were at a high level. 2) The overall priority need for developing academic administration based on the entrepreneurial mindset was 0.599. In terms of specific aspects, the highest need was found in measurement and evaluation, followed by curriculum development and instructional management, respectively.

Keywords: Needs, Entrepreneurial Mindset, Academic Administration

บทนำ

ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) ของประเทศไทยซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน หนึ่งในประเด็นสำคัญคือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้สามารถแข่งขันในระดับโลกได้ โดยมีการเน้นให้การศึกษามีบทบาทในการสร้างคนที่มีคุณภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล และสามารถปรับตัวได้ในบริบทของเศรษฐกิจใหม่ที่เน้นการพัฒนานวัตกรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) การศึกษาในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จึงเน้นที่การส่งเสริมการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเพียงเนื้อหาทางวิชาการ แต่ยังต้องมีการส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหา การคิดเชิงนวัตกรรม และการปรับตัวในบริบทที่ซับซ้อน ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ (Entrepreneurial mindset) ที่เน้นการพัฒนาทักษะในการเผชิญกับความท้าทายและการสร้างโอกาสใหม่ๆ (OECD, 2018) นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ชาติยังมุ่งพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น การนำแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการมาใช้ในการพัฒนาการบริหารวิชาการในระดับประถมศึกษาจึงเป็นสิ่งที่ตอบสนองต่อเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี อย่างชัดเจน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566)

กรอบคิดแบบผู้ประกอบการ (Entrepreneurial mindset) เป็นแนวคิดที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการมองหาโอกาสใหม่ การปรับตัวต่อสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ แนวคิดนี้เป็นมากกว่าการสร้างธุรกิจ แต่ยังครอบคลุมถึงทักษะชีวิตในทุกๆ ด้าน เช่น การเป็นผู้นำ การบริหารจัดการความเสี่ยง การตัดสินใจที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมถึงการทำงานในสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน (Heidi M. Neck, 2023) แนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการยังช่วยเสริมสร้างทัศนคติในด้านความเป็นเจ้าของ ความมุ่งมั่นในการบรรลุเป้าหมาย และการมองหาโอกาสในการแก้ปัญหาในสภาพแวดล้อมที่มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ผู้ที่มีกรอบคิดแบบผู้ประกอบการจะมีความยืดหยุ่นสูง และสามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ดี (Lackéus et al., 2015)

การนำแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่งที่ได้รับความสนใจมากขึ้นในหลายประเทศ เนื่องจากเป็นการมุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะให้นักเรียนสามารถคิดเชิง

สร้างสรรค์ นวัตกรรม และมีความคิดริเริ่ม แนวคิดนี้ไม่ได้จำกัดเพียงการเตรียมนักเรียนสำหรับการเป็นผู้ประกอบการเท่านั้น แต่ยังเน้นการพัฒนาสมรรถนะด้านการแก้ปัญหา การรับผิดชอบ และการสร้างคุณค่าให้กับผู้อื่น ระบบการศึกษาในยุโรป โดยเฉพาะโครงการ Erasmus+ ได้นำกรอบคิดนี้เข้ามาใช้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ผ่านการทำกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง เช่น การทำโครงการหรือการจำลองสถานการณ์ในชีวิตจริง ซึ่งแนวทางเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ไม่เพียงเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ แต่ยังส่งผลต่อการพัฒนาส่วนบุคคลและสังคมโดยรวมอีกด้วย (Seeber, 2021) แนวคิดนี้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่สอดคล้องกับความต้องการของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 โดยปรับการเรียนการสอนให้เน้นพัฒนาทักษะสำคัญ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน และความรับผิดชอบต่อสังคม แนวคิดนี้ถูกบูรณาการในหลายโรงเรียนทั่วโลกเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจโลก โรงเรียนในหลายประเทศนำแนวคิดนี้ไปใช้ผ่านโครงการที่เน้นการปฏิบัติจริง เช่น การทำโครงการงานและการแก้ปัญหาที่แท้จริง ซึ่งเป็นการสร้างทักษะที่สำคัญต่อการสร้างอนาคตที่ยั่งยืน (forum, 2020) นักเรียนที่มีกรอบคิดแบบผู้ประกอบการจะมีความมั่นใจในตนเอง และสามารถรับมือกับความท้าทายทางสังคมและเศรษฐกิจได้ดีขึ้น

หลายประเทศในยุโรปและอเมริกาเหนือได้นำแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษา เช่น ฟินแลนด์ สหรัฐอเมริกา และสวีเดน ซึ่งได้ปรับใช้แนวคิดนี้ในหลักสูตรการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา โดยมีการเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง การทดลองทำธุรกิจขนาดเล็ก และการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ซับซ้อน (Johannisson, 2011) หลายประเทศได้เริ่มนำแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการมาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อเสริมสร้างทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 เช่น ฟินแลนด์ ซึ่งได้บูรณาการการศึกษาด้านผู้ประกอบการเข้ากับหลักสูตรระดับพื้นฐานผ่านการปฏิรูปหลักสูตร โดยเน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและภาคธุรกิจ เพื่อพัฒนาทักษะเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา ประเทศอื่นๆ เช่น สหรัฐอเมริกา และจีน ก็ได้มีการใช้แนวทางคล้ายกันในการส่งเสริมวัฒนธรรมการเป็นผู้ประกอบการ โดยในสหรัฐฯ มีการบูรณาการทักษะผู้ประกอบการในทุกระดับการศึกษา ส่วนจีนได้ใช้แนวทางการสร้างชาติที่เน้นนวัตกรรมภายในปี 2020 ผ่านการศึกษาเชิงผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยภาครัฐ แนวทางเหล่านี้ช่วยเสริมสร้างทักษะการปรับตัวและการคิดสร้างสรรค์ในบริบททางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Seikkula-Leino, 2011)

ในประเทศไทย แนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการเริ่มถูกนำมาใช้ในระบบการศึกษาโดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา การนำแนวคิดผู้ประกอบการมาใช้ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมของเมืองลี้ลับในจังหวัดอุดรธานีเป็นฐานในการเรียนรู้ กระบวนการนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้เกี่ยวกับผู้ประกอบการดิจิทัล ผ่านการออกแบบผลิตภัณฑ์และการใช้เทคโนโลยี ทั้งนี้ รูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวช่วยให้นักเรียนมีความรู้และความสามารถในการปรับตัวและประยุกต์ใช้ทักษะด้านผู้ประกอบการในบริบทที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังช่วยให้การพัฒนาทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นสามารถเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (มาประกอบ et al., 2024) การพัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ผ่านการจัดการเรียนการสอนเชิงปฏิบัติที่เน้นการฝึกฝนในสถานการณ์จริง แนวคิดนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิดเชิงนวัตกรรม มองเห็นโอกาสในการทำธุรกิจ และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ การเรียนการสอนแบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะพื้นฐานที่เน้นการมองเห็น

โอกาส ระยะการตระหนักถึงสมรรถนะของผู้ประกอบการ และระยะการประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ซึ่งแนวทางนี้ช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินธุรกิจได้จริง (นิจิรา, 2019)

การส่งเสริมกรอบคิดแบบผู้ประกอบการตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญ เนื่องจากเด็กในช่วงวัยนี้มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะพื้นฐานอย่างรวดเร็ว การปลูกฝังทักษะการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และการปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงจะช่วยให้เด็กมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งในการพัฒนาทักษะเพิ่มเติมในอนาคต (Dweck, 2006) การมีกรอบคิดแบบผู้ประกอบการตั้งแต่ระดับประถมศึกษาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงทักษะทางวิชาการกับชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะเหล่านี้ตั้งแต่อายุน้อยจะช่วยให้เพิ่มความมั่นใจในตนเอง และเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถเผชิญกับความท้าทายทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต (Robinson & Aronica, 2015)

ประเทศไทยมีสถานการณ์เศรษฐกิจที่ค่อนข้างกระจุกอยู่ตามเมืองใหญ่ๆ ส่งผลให้ผู้คนจากจังหวัดที่ไม่ใช่จังหวัดที่มีบริษัทใหญ่ไปตั้งต้องย้ายเข้ามาทำงานในเมืองใหญ่ ต้องย้ายถิ่นฐาน ด้วยเหตุนี้เองทำให้เกิดการพัฒนาภายในจังหวัด ไม่เกิดการสร้างอาชีพในจังหวัดเล็ก ผู้คนไหลเข้าสู่เมืองใหญ่หมดหรือ Centralization โรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อยเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นจังหวัดเล็กห่างออกไปจากจังหวัดใหญ่ที่เป็นศูนย์กลาง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนานักเรียนให้มีความเป็นผู้ประกอบการส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพในจังหวัดที่เป็นถิ่นฐาน เพื่อพัฒนาขีดความสามารถ พัฒนาถิ่นฐานอย่างยั่งยืนและช่วยให้พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น การศึกษาเรื่องการพัฒนาผู้เรียนตามแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการของโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย จะมีส่วนช่วยในการสร้างผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 วางรากฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับกรอบคิดแบบผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย
2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย ตามแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ประชากร คือ ผู้ปกครองนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย จำนวน 672 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย จำนวน 252 คน ได้มาจากการแบบสุ่มชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน (E) $\pm 5\%$ วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร และครู โรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกจากประชากรทั้งหมด คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 4 คน และครู จำนวน 43 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ใช้แบบสอบถามเพื่อวัดระดับกรอบคิดแบบผู้ประกอบการของนักเรียน โดยสังเคราะห์องค์ประกอบจาก Stanley Cromie (2000) Stephen Spinelli, Jr., Rob Adams (2015) Thomas N. Duening (2010) Eva Cools and Herman Van Den Broeck (2006) และ Thomas G. and Sophia Rodriguez (2018) โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) จำนวน 2 ข้อ ตอนที่ 2 สอบถามระดับกรอบคิดแบบผู้ประกอบการของนักเรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ใช้แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ โรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย ตามแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 สอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารกิจการนักเรียนฯ ซึ่งลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบตอบสนองคู่ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 96 ข้อ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการบริหารวิชาการ

3. การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดำเนินการศึกษาทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการบริหารวิชาการและกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้จัดทำแบบสอบถามขึ้นตามนิยมเชิงปฏิบัติของตัวแปรวิจัย พร้อมทั้งออกแบบข้อคำถามให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของกรอบแนวคิดดังกล่าว จากนั้นนำแบบสอบถามส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวัด (IOC) ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา คือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ไม่ต่ำกว่า 0.50 จึงจะได้รับการคัดเลือกให้คงไว้ในการใช้จริง ได้ค่า $IOC > 0.67$ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในด้านเนื้อหา ถ้อยคำ และความเหมาะสมของภาษา แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้งก่อนจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ขอหนังสืออนุญาตจากสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อได้รับอนุญาตเรียบร้อยแล้ว ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 ราย ทั้งในรูปแบบการแจกแบบสอบถามฉบับพิมพ์ด้วยตนเอง และการจัดส่งผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Google Form) โดยแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาครบถ้วนและสามารถใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ทั้งหมด จำนวน 300 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่แจกไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลใน 2 ระดับ

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง และ

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยวิเคราะห์ระดับกรอบคิดแบบผู้ประกอบการของนักเรียน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาองค์ประกอบต่างๆ ของการบริหารวิชาการโดยใช้ดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นที่ปรับปรุงแล้ว Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) ตามแนวทางของสุวิมล ว่องวานิช (2558) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนและเหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับกรอบคิดแบบผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย
ระดับกรอบคิดแบบผู้ประกอบการของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีระดับกรอบคิดแบบผู้ประกอบการของนักเรียน อยู่ในระดับสูง ($M = 3.85$, $SD = 0.84$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ ในด้านความต้องการความสำเร็จ อยู่ในระดับสูง ($M = 3.95$, $SD = 0.84$) ความสามารถด้านนวัตกรรม อยู่ในระดับสูง ($M = 3.92$, $SD = 0.83$) ภาวะผู้นำในตนเอง อยู่ในระดับสูง ($M = 3.91$, $SD = 0.81$) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อยู่ในระดับสูง ($M = 3.86$, $SD = 0.83$) ความกล้าเสี่ยง อยู่ในระดับสูง ($M = 3.81$, $SD = 0.86$) ความคิดที่ยืดหยุ่น อยู่ในระดับสูง ($M = 3.67$, $SD = 0.85$) ตามลำดับดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับกรอบคิดแบบผู้ประกอบการของนักเรียนจากการประเมินของผู้ปกครอง

กรอบคิดแบบผู้ประกอบการ	M	SD	แปลผล	ลำดับ
1. ความกล้าเสี่ยง	3.81	0.86	สูง	5
2. ความคิดที่ยืดหยุ่น	3.67	0.85	สูง	6
3. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.86	0.83	สูง	4
4. ความต้องการความสำเร็จ	3.95	0.84	สูง	1
5. ภาวะผู้นำในตนเอง	3.91	0.81	สูง	3
6. ความคิดด้านนวัตกรรม	3.92	0.83	สูง	2
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	3.85	0.84	สูง	

2. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย ตามแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ พบว่า ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย ตามแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ ในภาพรวม $= 0.599$ เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า การวัดผลประเมินผล มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมาคือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนรู้ มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ในส่วนขององค์ประกอบแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ พบว่า ความกล้าเสี่ยง มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมาคือ ภาวะผู้นำในตนเอง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย ตามแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ

องค์ประกอบ การบริหารวิชาการ	องค์ประกอบแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ								
		1. ความกล้าเสี่ยง	2. ความคิดที่ยืดหยุ่น	3. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4. ความต้องการความกล้าเสี่ยง	5. ภาวะผู้นำในตนเอง	6. ความสามารถด้านนวัตกรรม	PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
1. การพัฒนา หลักสูตร สถานศึกษา	D	2.965	3.128	3.072	3.076	3.059	3.138	0.607	2
	I	4.916	4.934	4.934	4.961	4.944	4.961		
	PNI _{modified}	0.658	0.577	0.605	0.612	0.616	0.580		
2. การจัดการ เรียนรู้	D	3.100	3.201	3.159	3.197	3.128	3.163	0.571	3
	I	4.961	4.972	4.975	4.972	4.947	4.947		
	PNI _{modified}	0.600	0.553	0.574	0.554	0.581	0.564		
3. การวัดผล ประเมินผล	D	2.958	3.083	3.015	3.062	3.000	3.062	0.631	1
	I	4.942	4.953	4.947	4.953	4.937	4.937		
	PNI _{modified}	0.670	0.606	0.640	0.617	0.645	0.612		
รวม	D	3.014	3.144	3.091	3.118	3.070	3.128	0.599	
	I	4.940	4.953	4.953	4.963	4.944	4.950		
	PNI _{modified}	0.638	0.575	0.602	0.591	0.610	0.582		

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการวิจัยพบว่า ระดับกรอบคิดผู้ประกอบการของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นบิดา-มารดา อาจทำให้ประเมินเกินจริง (เข้าข้างลูก) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Stangor (2017) ที่กล่าวว่า ผลการประเมินของผู้ปกครองอาจได้รับอิทธิพลจากอคติจากความต้องการเสริมภาพลักษณ์ตนเอง ซึ่งเป็นแนวโน้มที่บุคคลมักมองตนเองหรือผู้ใกล้ชิดในแง่บวกมากกว่าความเป็นจริง เพื่อรักษาระดับความภาคภูมิใจในตนเอง ในรายด้าน ด้านที่สูงที่สุดคือความต้องการความสำเร็จ สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีเป้าหมายและมีความต้องการในการบรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ McClelland (1958) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จในระดับสูงจะตั้งเป้าหมายที่ท้าทาย มุ่งเน้นการพัฒนาตนเอง และชอบรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตน นอกจากนี้พบว่า นักเรียนมีความคิดที่ยืดหยุ่นต่ำที่สุด สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนทำตามแบบแผน ไม่พลิกแพลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dweck (2006) ที่กล่าวว่า นักเรียนระดับประถมศึกษามีระดับความคิดที่ยืดหยุ่นต่ำที่สุด ซึ่งสะท้อนถึงแนวโน้มในการทำตามแบบแผนและไม่พลิกแพลง พฤติกรรมดังกล่าวอาจเป็นผลมาจากความคิดแบบตายตัว (fixed

mindset) ที่ทำให้เด็กเชื่อว่าความสามารถของตนเองไม่สามารถพัฒนาได้ ส่งผลให้หลีกเลี่ยงความท้าทายและไม่พยายามหาวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย ตามแนวคิดกรอบคิดผู้ประกอบการ ในภาพรวมคือ 0.599 เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การวัดและประเมินผล รองลงมาคือ การพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ตามลำดับ จากผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการบริหารวิชาการเป็นหัวใจหลักในโรงเรียน เป็นงานที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Semeja (2018) ที่กล่าวว่า การใช้วิธีการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) ในการส่งเสริมกรอบคิดผู้ประกอบการในนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยพบว่า การเรียนรู้ผ่านโครงการที่เน้นการแก้ปัญหาและการสร้างสรรค์ช่วยพัฒนาทักษะผู้ประกอบการในเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการวัดประเมินผล การออกแบบการวัดประเมินอย่างเหมาะสม สามารถพัฒนากรอบคิดผู้ประกอบการของนักเรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wigner (2022) ที่กล่าวไว้ว่า การมีเครื่องมือประเมินที่ออกแบบอย่างเหมาะสม ไม่เพียงแต่ช่วยวัดผลเท่านั้น แต่ยังมีส่วนโดยตรงต่อการพัฒนาแนวคิดผู้ประกอบการในตัวผู้เรียน ผ่านการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ที่ชัดเจนแก่ครูและนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการประเมินเพื่อการเรียนรู้ (formative assessment) ที่เน้นการใช้ผลการประเมินเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

ผู้บริหารเป็นผู้คิดนโยบาย วิสัยทัศน์ และกำหนดทิศทาง ส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง เพื่อปลูกฝังความเป็นกรอบคิดผู้ประกอบการตั้งแต่เด็ก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nwosu (2023) ที่กล่าวว่า บทบาทของทีมบริหารสถานศึกษา (School Management Teams - SMTs) ในการส่งเสริมการศึกษาด้านผู้ประกอบการ พบว่า SMTs มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร จัดสรรทรัพยากร พัฒนาครู และสร้างความร่วมมือกับชุมชน เพื่อสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนากรอบคิดผู้ประกอบการในผู้เรียน

ทั้งความกล้าเสี่ยง (risk-taking) และ ภาวะผู้นำในตนเอง (self-leadership) เป็นองค์ประกอบกรอบคิดผู้ประกอบการที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างชัดเจน หลักสูตรควรออกแบบโดยบรรจุ experiential learning เช่น การจำลองสถานการณ์ธุรกิจ การจัดโครงงาน และการเสริมบทบาทผู้นำของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Azizah (2024) ที่พบว่า การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง เช่น experiential education และ project-based learning ช่วยเพิ่ม both risk-taking propensity และ self-leadership skills ของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้ คือ การศึกษาความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย ตามแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบของกรอบคิดแบบผู้ประกอบการถูกเชื่อมโยงโดยตรงกับองค์ประกอบของการบริหารวิชาการโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย ได้แก่ 1) การวัดผลประเมินผล ซึ่งมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงที่สุด $PNImodified = .631$ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นรองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($PNImodified = .607$) และด้านที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การจัดการเรียนรู้ ($PNImodified = .571$) ซึ่งองค์ประกอบของการบริหารวิชาการทั้ง 3 ด้านนี้ เป็นกลไกหลักของโรงเรียนในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา โดยการมีผลการวัดผลประเมินผลที่ดี จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนากรอบคิดแบบผู้ประกอบการได้

และในภาพเป็นการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการกับการบริหารวิชาการ โดยเน้นว่าการบริหารวิชาการโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อยควรส่งเสริมให้พัฒนากรอบคิดแบบผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ประการ คือ ความกล้าเสี่ยง ความคิดที่ยืดหยุ่น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความต้องการความสำเร็จ ภาวะผู้นำในตนเอง และความสามารถด้านนวัตกรรม องค์ประกอบเหล่านี้สะท้อนถึงคุณลักษณะของผู้เรียนที่ได้รับการออกแบบผ่านระบบการบริหารวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ

ในภาพรวมความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งหมดในภาพที่ 1 ชี้ให้เห็นว่า หากโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อยมีการพัฒนาการบริหารวิชาการที่ตอบสนองต่อองค์ประกอบกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ จะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน และความเป็นผู้ประกอบการตั้งแต่วัยเยาว์ในระดับโรงเรียน สรุปดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ในการศึกษาความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการของโรงเรียนบ้านบัณฑิตน้อย ตามแนวคิดกรอบคิดแบบผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สถานศึกษาควรออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลที่ไม่ใช่เพียงแค่ตรวจวัดความรู้ แต่ควรเน้นการประเมินทักษะผู้ประกอบการ โดยใช้การประเมินแบบเป็นองค์รวม (holistic rubric) และการประเมินเพื่อพัฒนา (formative assessment) อย่างต่อเนื่อง

1.2 ผู้บริหารควรกำหนดวิสัยทัศน์และนโยบายด้านการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดผู้ประกอบการในระดับประถมศึกษา ทั้งในการพัฒนาหลักสูตร การอบรมครู และการออกแบบกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน โดยเน้นการเรียนรู้ผ่านโครงการ (project-based learning) และการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษากรอบคิดผู้ประกอบการจากการประเมินของครูและนักเรียนควบคู่กันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่รอบด้าน ควรใช้วิธีการประเมินแบบสามเหลี่ยมข้อมูล (data triangulation) โดยเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครอง ครู และนักเรียน เพื่อลดอคติในการประเมิน และเพิ่มความแม่นยำของผลลัพธ์

2.2 พัฒนาและทดลองใช้เครื่องมือประเมินกรอบคิดผู้ประกอบการอย่างเป็นระบบ ควรมีการออกแบบเครื่องมือประเมินที่สอดคล้องกับบริบทของนักเรียนระดับประถมศึกษาในประเทศไทย โดยเน้นทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ พร้อมทั้งนำไปทดลองใช้จริงในสถานศึกษาหลายแห่ง เพื่อศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างการประเมินและการพัฒนากรอบคิดของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

เอกสารอ้างอิง

- นิจิรา บำรุงกิจ, ชญาพิมพ์ อุสาโห และพฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (2562). การบริหารวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาคูณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา. วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 47(1), 144-162.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561-2580 (ฉบับย่อ). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (2566-2580). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สุทธภา มาประกอบ, ณัฐเชษฐ์ พูลเจริญ และอัจฉรา ศรีพันธ์. (2567). การจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการดิจิทัลโดยทุนทางวัฒนธรรมเมืองลับแลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์, 9(4), 111-119.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Adams, S. (2015). *New Venture Creation: Entrepreneurship for the 21st Century*. McGraw-Hill Irwin.
- Azizah, Z., Solfema, S., Darmansyah, D., Zen, Z., Handrianto, C., and Rasool, S. (2024). Enhancing entrepreneurship skills through project based learning: A study on package C learners in entrepreneurship education. *Community Practitioner*.
- Broeck, E. (2006). Can trait and cognitive characteristics predict entrepreneurial orientation? *Vlerick Leuven Gent Management School Working Paper Series*.
- Cromie, S. (2000). Assessing entrepreneurial inclinations: Some approaches and empirical evidence. *European Journal of Work and Organizational Psychology*.
- Duening, T. N. (2010). Five minds for the entrepreneurial future. *The Journal of Entrepreneurship*.
- Dweck, C. (2006). *Mindset: The new psychology of success* Random House. New York, NY.
- Forum, w. e. (2020). *world economic forum : Schools of the future*.
- Heidi M. Neck, C. P. N. and Emma L. Murray. (2023). *Entrepreneurship: The practice and mindset*. SAGE Publications.

- Johannisson, B. (2011). Towards a practice theory of entrepreneuring. *Small business economics*, 36, 135-150.
- Lackéus, M., Lundqvist, M. and Middleton, K. W. (2015). Opening up the black box of entrepreneurial education.
- McClelland, D. C. (1961). *The achieving society*. N. J.: Van Nostrand Co.
- Nwosu, N. N., Asikhia, O. A. and Okolie, U. C. (2023). School management team's role in entrepreneurial education delivery in Nigerian secondary schools. *Academy of Entrepreneurship Journal*. 13(2), 87-98.
- OECD (2018). *The future of education and skills Education 2030*. From [https://www.oecd.org/education/2030-project/contact/E2030%20Position%20Paper%20\(05.04.2018\).pdf](https://www.oecd.org/education/2030-project/contact/E2030%20Position%20Paper%20(05.04.2018).pdf) Retrieved July 8, 2022.
- Robinson, K. and Aronica, L. (2015). *Creative schools: Revolutionizing education from the ground up*. Penguin UK.
- Rodriguez, T. G. S. (2018). Measuring entrepreneurial mindset in youth: Learnings from NFTE's Entrepreneurial Mindset Index. NFTE Research Brief.
- Seeber, G. (2021). Entrepreneurial school projects in EU's erasmus program: An evaluation with regard to standards of entrepreneurship education. *Journal of Entrepreneurship Education*, 24(5), 1-22.
- Seikkula-Leino, J. (2011). The implementation of entrepreneurship education through curriculum reform in Finnish comprehensive schools. *Journal of Curriculum Studies*, 43(1), 69-85.
- Semeja, T., Masek, A., and bin Mustapha, R. (2018). The development of an entrepreneurial mindset in primary education. *European Journal of Education*, 3, 427-439.
- Stangor, C. and Walinga, J. (2017). Self-enhancement bias. In V. Zeigler-Hill & T. K.
- Wigner, A., Kuang, S. and Miceli, K. (2022). Assessing entrepreneurial mindsets – A work-in-progress paper exploring how to create and deploy quantitative and qualitative assessments for student entrepreneurial mindset development. the American Society for Engineering Education (ASEE) Annual Conference & Exposition.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An introductory analysis*. New York: Harper and Row.